

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 531/2023
31.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Степановића, због кривичног дела отмица у саизвршилаштву из члана 134. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.37/2021 од 13.10.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1000/22 од 28.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 31. маја 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Степановића – адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.37/2021 од 13.10.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1000/22 од 28.02.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К бр.37/2021 од 13.10.2022. године, окривљени Дејан Степановић оглашен је кривим због извршења кривичног дела отмица у саизвршилаштву из члана 134. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 134. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од четири године, а за кривично дело из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ казна затвора у трајању од 9 месеци, окривљени је на основу одредаба чл.60. и 63. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 12.08.2020. године до 08.09.2020. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 19.781,97 динара, те да Вишем јавном тужилаштву у Шапцу на име трошкова кривичног поступка плати износ од 101.632,57 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Истовремено је одређено да ће окривљени сносити и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а оштећени АА је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, на основу члана 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Апелациног суда у Новом Саду Кж1 бр.1000/22 од 28.02.2023.године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу и браниоца окривљеног Дејана Степановића, а пресуда Вишег суда у Шапцу К бр.37/2021 од 13.10.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дејана Степановића – адвокат Слободан Антонић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, уз истовремени захтев да се сходно члану 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, након оцена навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу – на листингу за телефонске бројеве и СИМ картице за које је окривљени негирао да су његове, а за које је суд навео да су ови бројеви телефона утврђени оперативним радом на терену, па како подаци прикупљени оперативним радом не могу представљати законито прибављен доказ по одредбама ЗКП, нити се на таквим подацима може засновати пресуда, то су нижестепене пресуде засноване на незаконитом доказу.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП је прописано да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Ставом 3. истог члана је прописано да по налогу судије за претходни поступак, а на предлог јавног тужиоца, полиција може у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана прибавити евиденцију остварене телефонске комуникације, коришћених базних станица или извршити лоцирање места са којег се обавља комуникација.

Према стању у списима, првостепени суд је у току поступка извео доказ путем увида у телефонски листинг по СИМ картици 061/..., за коју се оперативним радом дошло до сазнања да припада оштећеном АА, а који је прибављен по наредби судије за претходни поступак Кпп Пов.135/20 од 12.05.2020. године. Такође из списка предмета произлази да је по наредби судије за претходни поступак Кппр 7/20 извршен увид у телефонски листинг по СИМ картицама 063/..., 060/... и 063/..., за које се оперативним радом на терену дошло до сазнања да су власништво окривљеног Дејана Степановића.

Имајући у виду наведено, то по оцени Врховног суда увид у телефонске листинге по СИМ картицама за које је утврђено да припадају оштећеном и окривљеном, а који су прибављени у свему у складу са одредбама члана 286. став 1. и 3. ЗКП, не представља незаконит доказ, па су наводи захтева да су нижестепене пресуде засноване на незаконитом доказу оцењени неоснованим. Ово тим пре када се има у виду да побијане пресуде нису засноване само на наведеним телефонским листинзима, већ и на основу осталих доказа изведених у току поступка – на основу исказа оштећеног АА и сведока ББ и ВВ, те на основу медицинске документације за оштећеног, налаза и мишљења вештака судске медицине др Љубише Божића, као и на основу криминалистичко-техничке документације ПУ Прокупље. Стога је поднети захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, у осталом делу, бранилац окривљеног наводи да је у току поступка изведен доказ коришћењем налаза и мишљења Биолошког факултета у Београду, у којем је констатовано да на појединим предметима пронађеним у возилу оштећеног и возилу у којем је оштећени наводно провео више дана везан жицом и затворен, нема биолошких трагова окривљеног Дејана Степановића, те је према ставу браниоца суд био у обавези да саслуша представника Биолошког факултета у Београду на ове околности.

Изложеним наводима захтева се, по оцени овога суда, побија правноснажном пресудом утврђено чињенично стање и указује на погрешну оцену доказа, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца. Стога је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је исти захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић